

Влакът предъ гарата протегнатъ
 Праздникъ. Слънцето блъсти
 И народа се тълпи
 на перона.
 Той отъ жегата ще бѣга
 Тамъ на вѣнъ.
 На вѣнъ на вѣнъ
 Подъ дърветата кхдѣто
 Има въ туй гарешо лѣто
 сѣнка и споко/е/нъ сѣнъ

А отъ прѣдъ, на влана,
 чака
 Горделивата машина
 И кълба отъ димъ изкачатъ
 И се прѣскатъ надъ кумина

Но машината сама
 Не върви. Начи, наам?
 Трѣбва пара
 Кей-я Тѣй нали?
 Кой я кара?
 Машиниста и огняра.

2

Ние съ тебе мой читателъ
 ще отидемъ до владая
 Тамъ е толкова приятно
 Тамъ на воля ще игра/е/мъ
 И когато падне мракъ
 Надъ зелената гора,
 Ще се качиме на влана
 Ще се върнемъ у дома

